

JAK PRACOVALI ČEŠTÍ EUROPOSLANCI V UPLYNULÉM OBDOBÍ?

*Analytická studie think-tanku Evropské hodnoty
2013-09-16*

I. ABSTRAKT

Tato studie se zabývá systematickým hodnocením práce českých europoslanců za období od posledních voleb. Konkrétně tedy od počátku sedmého funkčního období až do posledního plenárního zasedání před začátkem zpracování této studie (14. 07. 2009–14. 07. 2013). Navazuje na obdobné odborné práce z jiných států EU a snaží se přinést relevantní argumenty pro rozhodování ve volbách do Evropského parlamentu (EP) v květnu 2014. Nutnost podrobněji sledovat práci europoslanců je úzce svázána se zvyšujícími se pravomocemi EP.

Studie pracuje s devíti kvantitativními indikátory činnosti poslanců EP. Jedná se o docházku na plenární zasedání a účast na jmenovitých hlasováních. Dále jsou to počty zpráv předložených zpravodajem, stanovisek (k legislativním návrhům) předložených navrhovatelem, pozměňovacích návrhů, parlamentních otázek (směřovaných na Radu a Komisi), písemných prohlášení, návrhů usnesení, o nichž se hlasuje na plenárním zasedání, a nakonec o počty vystoupení na plenárním zasedání. Tato data jsou následovně zpracována do tabulek a žebříčků, aby poslanci mohli být snadno porovnání mezi sebou navzájem. Druhým srovnáním je vztažení výsledků českých europoslanců jako celku na kontrolní skupiny – například průměrné hodnoty daných indikátorů pro postkomunistické státy EU nebo původní EU – 15.

Výsledky ukazují, že jednotliví čeští europoslanci se ve své pracovní aktivitě na půdě EP výrazně liší. Od velmi aktivních europoslanců, kteří snesou srovnání i s poslanci EU – 15, až po ty, kteří v oblastech vyžadujících větší osobní iniciativu zcela zaostávají a jejich práce se nejeví jako dostatečná. To představuje výrazný argument pro výběr nových kandidátů v příštím roce. Další významné zjištění je, že průměrné hodnoty pro české europoslance se zpravidla nacházejí pod průměry kontrolních skupin, což ještě podtrhává nutnost věnovat v nadcházející předvolební kampani pozornost i otázce pracovní aktivity českých europoslanců, zvláště u těch kandidátů, kteří usilují o znovuzvolení.

II. SHRNUTÍ

Tato studie se zabývá hodnocením pracovní činnosti českých zástupců v Evropském parlamentu (EP). Obsahuje v sobě přehledně zpracované celkové indikátory pracovní činnosti českých europoslanců jako skupiny, i přehled jejich individuálních medailonků s příslušnými daty. Umožňuje tak rychlé porovnání jejich

výkonnosti s dalšími evropskými kolegy a zhodnocení jejich práce.

EP je jedinou občany přímo volenou institucí Evropské unie (EU). Poslanci jsou do EP voleni každých pět let. Příští volby do EP se budou v ČR konat 23. a 24. května 2014. V následujícím období bude počet europoslanců činit celkem 751, na Českou republiku připadne 21 křesel. Volba probíhá v rámci jednoho volebního obvodu zahrnujícím celou ČR. Čeští europoslanci zasedají a pracují v rámci nadnárodních politických skupin, tzv. frakcí. Největšími frakcemi EP jsou středo – praviceová Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a středo – levicová Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu.

Hlavní činnost poslanců tvoří práce ve výborech a na plenárním zasedání. Stálé výbory EP (v současnosti jich je 20) se zaměřují na různé specifické oblasti a umožňují tak efektivnější zpracování rozsáhlé agendy. V rámci výborů jsou zpracovávány legislativní návrhy přicházející od Evropské komise a Rady. Plenární zasedání navazuje jak na práci v rámci výborů, tak i na činnost v rámci politických skupin a tvoří vrchol práce europoslanců. Odehrávají se jednou za měsíc – s výjimkou srpna – ve Štrasburku a šestkrát za rok se pak europoslanci schází také v Bruselu. Přes mnohé diskuze ohledně efektivity si parlament drží sídla na dvou poměrně vzdálených místech.

Zkoumat činnost europoslanců je důležité kvůli známé otázce demokratického deficitu EU. V odborné literatuře jsou volby do EP často považovány za druhořadé národní volby, to znamená, že nemají evropský charakter: jde v nich spíše o domácí politická témata a národní politický kontext než o klíčové otázky evropské integrace. To se projevuje konkrétně například tím, že ve volbách do EP voliči hlasují proti stranám tvořícím vládu na národní úrovni, tzv. „protestní hlasování“ uprostřed funkčního období národního kabinetu. Z toho vyplývá, že pro jednotlivé europoslance není tak důležité, jak pracují a reprezentují, protože pro jejich znovuzvolení to může mít jen omezený význam.

Proti těmto nepříznivým okolnostem stojí důležitý faktor kontinuálně se zvyšujících pravomocí EP už od prvních přímých voleb v roce 1979. Dnes je EP neopomenutelným aktérem legislativního procesu EU s výrazným působením v oblasti rozpočtu i zahraniční politiky. Evropská legislativa má dnes vliv na značnou část národních zákonů, a tak z těchto důvodů je nutné věnovat fungování EP patřičnou pozornost a zabývat se hodnocením činnosti českých europoslanců i jednotlivě.

Trend sledování práce europoslanců se v médiích i odborné literatuře začal výrazněji objevovat napříč EU po roce 2009. To se pochopitelně setkalo s nevůlí u europoslanců se slabou docházkou na plenární zasedání či slabých v jiných indikátorech „výkonu“. Ti proto často útočili na metodologickou stránku daných článků. Tato obsáhla studie českých europoslanců si díky své orientaci na kvantifikovatelná data klade za cíl přinést relevantní informace pro výběr kandidátů ve volbách do EP v květnu 2014.

V rámci této studie je pracovní činnost europoslanců měřena pomocí devíti indikátorů, které byly sledovány od počátku sedmého funkčního období až do posledního plenárního zasedání před začátkem zpracování této studie (14. 07. 2009–14. 07. 2013). Jedná se o docházku na plenární zasedání a účast na jmenovitých hlasováních, obojí vyjádřené v procentech. Dále se jedná o počty zpráv předložených zpravodajem, stanovisek (k legislativním návrhům) předložených navrhovatelem, pozměňovacích návrhů, parlamentních otázek (směřovaných na Radu a Komisi), písemných prohlášení, návrhů usnesení, o nichž se hlasuje na plenárním zasedání, a nakonec o počty vystoupení na plenárním zasedání. Tato data jsou následovně zpracována do žebříčků, aby poslanci mohli být snadno porovnání mezi sebou navzájem. Další podstatné srovnání je vztaženo na tzv. kontrolní skupiny. Těmito skupinami jsou: 1) průměr za staré členské státy, 2) post – komunistické členské státy a 3) podobně velké státy. Smyslem je zařadit české europoslance do kontextu jejich kolegů. A je nutné podotknout, že srovnání pro většinu z nich nevyznívá v souhrnu indikátorů příliš příznivě, byť mohou například v jednom indikátoru vyčnívat.

Pokud bychom brali v úvahu docházku, zde se nemusí jevit situace příliš negativně, průměrná **docházka** českého europoslance je 89,97%, což je lepší údaj než například Maďarska (85,2%), ale konkrétně Miroslav Ouzký má pouze 72,94% (na opačném pólu stojí Pavel Poc s 99,54%). S docházkou je svázána účast na jmenovitých hlasováních, obojí však nevyžaduje od europoslanců přílišnou osobní aktivitu. U indikátorů s vyššími nároky na iniciativu europoslance situace značně kolísá – například u **zpráv** předložených zpravodajem byla nejlepší Zuzana Roithová (9), přičemž naproti tomu sedm českých europoslanců za sledované období nevypracovalo ani jednu zprávu v roli zpravodaje. Analogická situace je v případě stanovisek – Oldřich Vlasák vypracoval deset stanovisek, naopak sedm jeho českých kolegů ani jedno. Celkově vzato průměrný český europoslanec zpracoval 1,77 stanoviska, zatímco kolegové ze starých členských států EU 2,14.

U **písemných prohlášení** je situace obdobná. V porovnání s průměrem za postkomunistické členské státy EU (EU-10), je zjevné, že průměrný český europoslanec (0,55) má nižší výkonnost, pokud jde o písemná prohlášení, než je průměr EU-10 (1,19). V porovnání se starými členskými státy EU (1,16) vidíme, že počet písemných prohlášení vypracovaných průměrným českým europoslancem je asi o polovinu nižší než v případě průměrného europoslance ze zemí EU-15.

Dalším sledovaným indikátorem je počet **návrhů usnesení**, které byly europoslancem podepsány. Nejvíce návrhů usnesení mezi českými europoslanci zpracovala Zuzana Roithová (106), druhý byl Libor Rouček (38) a třetí Jan Zahradil (35). Nejhorší v tomto ohledu byl Vojtěch Mynář (1), Ivo Strejček (1) a Robert Dušek (0).

Zajímavým indikátorem z hlediska demokratického fungování EU zahrnutým do studie jsou **parlamentní otázky**, udávající počet europoslancem předložených písemných otázek Evropské komisi, Radě ministrů či ostatním orgánům a institucím EU. Nejlépe si v této oblasti vedl Jan Březina se 79 otázkami, následovaný Zuzanou Roithovou (53) a Pavlem Pocem (52). Naopak na druhé straně žebříčku se objevují Vladimír Remek (1), Zuzana Brzobohatá a Vojtěch Mynář, kteří nepředložili ani jednu otázku. Nicméně srovnáme-li tyto údaje jak s průměrem EU-15 (92,79), tak i postkomunistickými státy (38,31) je český průměr 14,82 poměrně tristní.

Pro detailní výsledky všech indikátorů je třeba se obrátit na vlastní studii. Obecně vzato v porovnání s průměrem indikátorů za staré členské státy EU platí, že je český průměr nižší než průměr zemí EU-15. Mezi samotnými českými europoslanci panují výrazné rozdíly, od těch, kteří jsou nadprůměrní ve většině indikátorů (např. Zuzana Roithová) až po ty, jejichž činnost v EP měřená indikátory se nezdá být dostatečná. Tento závěr by měl být významným vodítkem pro volby v roce 2014.

III. EVROPSKÝ PARLAMENT

Evropský parlament (EP) je jedinou občany přímo volenou institucí Evropské unie (EU). Poslanci jsou do EP voleni každých pět let, přičemž až do roku 2009 se evropské volby odehrávaly vždy v průběhu června. Příští volby do EP se však budou konat během 22.–25. května 2014, a to především z důvodů pokusů o zvýšení chronicky nízké volební účasti tím, že se vyhnou začátku letních prázdnin v několika členských státech, a také proto, aby bylo možné lépe organizovat a urychlit volbu nového předsedy

Komise. Po přistoupení Chorvatska v červenci 2013 je EP tvořen 766 poslanci z 28 členských států. Během následujících voleb do EP se však počet europoslanců musí snížit na 751, protože je třeba dodržet pravidla stanovená Lisabonskou smlouvou. V praxi to znamená, že pro následující volební období ztratí Německo tři křesla a dalších dvanáct zemí po jednom křesle: Belgie, Bulharsko, Česká republika, Chorvatsko, Irsko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Portugalsko, Rakousko, Rumunsko a Řecko.

Česká republika má během současného, sedmého volebního období 22 europoslanců volených v rámci jednoho volebního obvodu.¹ Čeští europoslanci však v EP nezasedají podle příslušnosti k národním politickým stranám, ale na základě rozdělení do nadnárodních politických skupin (frakcí). Tyto frakce jsou tedy uspořádány podle ideologické/politické sounáležitosti bez ohledu na národní hledisko. K založení

1 Během 6. volebního období (2004–2009) zasedalo v EP 24 českých europoslanců.

politické skupiny v EP je třeba zajistit členství alespoň 25 europoslanců, kteří jsou alespoň ze sedmi různých členských států EU.² Pokud se politickou skupinu europoslancům podaří založit, mají nárok na finanční příspěvky od EP, přístup k členství v parlamentních výborech a v neposlední řadě garanci určitých pozic v rámci těchto výborů. V současnosti existuje v EP sedm politických skupin. Největšími frakcemi jsou Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu. V jednacím sále EP jsou pak poslancům přidělena místa podle jejich politické příslušnosti, zleva doprava, po dohodě předsedů jednotlivých skupin. Někteří europoslanci nejsou členy žádné politické skupiny – jsou tzv. nezařazenými poslanci. Tabulka č. 1 uvádí seznam 22 českých europoslanců, národní politickou stranu, za kterou byli zvoleni a politickou skupinu, za kterou sedí v EP.

2 Typickým příkladem je to, že ve volbách do EP voliči hlasují proti stranám tvořícím vládu na národní úrovni, tzv. protestní hlasování.

Tabulka 1. Seznam českých europoslanců a jejich politická příslušnost

Poslanec	Politická frakce v EP	Národní politická strana
Zuzana BRZOBOHATÁ	Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu	ČSSD
Jan BŘEZINA	Poslanecký klub Evropské lidové strany/Křesťanských demokratů	KDU-ČSL
Milan CABRNOCH	Skupina Evropských konzervativců a reformistů	ODS
Andrea ČEŠKOVÁ	Skupina Evropských konzervativců a reformistů	ODS
Robert DUŠEK	Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu	ČSSD
Hynek FAJMON	Skupina Evropských konzervativců a reformistů	ODS
Richard FALBR	Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu	ČSSD
Jaromír KOHLÍČEK	Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice	KSČM
Edvard KOŽUŠNÍK	Skupina Evropských konzervativců a reformistů	ODS
Jiří MAŠTÁLKA	Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice	KSČM
Vojtěch MYNÁŘ	Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu	ČSSD
Miroslav OUZKÝ	Skupina Evropských konzervativců a reformistů	ODS
Pavel POC	Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu	ČSSD
Miloslav RANSDORF	Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice	KSČM
Vladimír REMEK	Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice	KSČM
Zuzana ROITHOVÁ	Poslanecký klub Evropské lidové strany/Křesťanských demokratů	KDU-ČSL
Libor ROUČEK	Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu	ČSSD
Olga SEHNALOVÁ	Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu	ČSSD
Ivo STREJČEK	Skupina Evropských konzervativců a reformistů	ODS
Evžen TOŠENOVSKÝ	Skupina Evropských konzervativců a reformistů	ODS
Oldřich VLASÁK	Skupina Evropských konzervativců a reformistů	ODS
Jan ZAHRADIL	Skupina Evropských konzervativců a reformistů	ODS

ORGANIZACE PRÁCE: PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ A VÝBORY

Činnost ve výborech a na plenárním zasedání představuje hlavní pracovní náplň europoslance z legislativního úhlu pohledu. Práce ve výboru a na „plénu“ tedy nezahrnuje všechny typy činnosti poslanců EP (například členství v předsednictvu výborů, delegací a politických skupin či práce ve volebním obvodu). V rámci přípravy práce EP při jeho dílčích zasedáních jsou poslanci rozděleni do stálých výborů, z nichž každý se zaměřuje na specifické oblasti. EP má v současnosti 20 stálých výborů, které se skládají ze zhruba 25–75 poslanců. Složení jednotlivých výborů odráží složení plenárního zasedání, takže je přímo závislé na výsledku voleb do EP. Každý výbor má předsedu, předsednictvo a sekretariát. Schůze parlamentních výborů se konají jednou nebo dvakrát měsíčně v Bruselu. V rámci parlamentních výborů vypracovávají europoslanci legislativní návrhy a zprávy, předkládají k nim pozměňovací návrhy a hlasují o nich. V parlamentních výborech také projednávají návrhy Evropské komise a Rady, a v příslušných případech vypracovávají zprávu, která je předkládána na plenárním zasedání.

Plenární zasedání, těžiště činnosti EP, je vyvrcholením legislativní práce poslanců v rámci parlamentních výborů a politických skupin. Plenární zasedání se konají jednou za měsíc – s výjimkou srpna – ve Strasburku a tradičně trvají po dobu čtyř dní (pondělí až čtvrtek). Šestkrát za rok se pak europoslanci scházejí také v Bruselu na dvoudenním zasedání (ve středu a ve čtvrtek). Plenární zasedání samo se pak člení podle jednotlivých dní. Během plenárních zasedání se odehrávají všechna hlasování a z pohledu instituce jako celku jde o vrchol její politické aktivity. Plenárnímu zasedání předsedá předseda EP, kterému v této roli pomáhá čtrnáct místopředsedů. Předseda zahajuje zasedání, během zasedání udílí slovo jednotlivým poslancům a dohlíží na řádný průběh rozprav. Řídí rovněž hlasování, předkládá poslancům k hlasování pozměňovací návrhy a legislativní usnesení, a konstatuje, zda většina byla pro, nebo proti.

IV. PROČ BYCHOM SE MĚLI ZAJÍMAT O PRÁCI (ČESKÝCH) EUROPOSLANCŮ?

Odpověď na tuto otázku se dá rozdělit přinejmenším do provázaných dvou pilířů: jeden více teoretický a jeden praktický. Z teoretického úhlu pohledu je třeba začít tím, že volby do EP jsou běžně v odborné literatu-

ře považovány za druhořadé národní volby, ve kterých nejde o povolební vytvoření evropské vlády, ani nemají evropský charakter – jde v nich spíše o domácí politická témata a národní politický kontext důležitě ovlivňuje jejich výsledek³. Výsledkem těchto faktorů je, že spojení mezi europoslanci a voliči v praxi (skoro) neexistuje. Vzato z pohledu europoslanců to znamená, že to, co dělají či nedělají v EP jen do malé míry ovlivňuje jejich šance na znovuzvolení. Radikální čtení tohoto argumentu by europoslancům dokonce napovídalo, že se příliš nemusí v rámci EP snažit, když mají nakonec malou šanci, že to někdo ocení. Toto je ještě umocněno faktem, že volby do EP, jako druhořadé národní volby, probíhají ve srovnatelně nižším informačním prostředí než volby do Poslanecké sněmovny. To v důsledku znamená, že i pokud by byl europoslanec extrémně aktivní v rámci EP, před volbami se to nikdo nemusí dozvědět. Pokud bychom měli syntetizovat výše zmíněné teoretické argumenty, pak skutečnosti, že volby do EP nejsou o evropských tématech, jsou strukturovány domácím politickým kontextem a probíhají v podmínkách nízké informovanosti voličů, vedou k závěru, že volby do EP v současnosti nesplňují mnoho z funkcí, které by volby měly splňovat a v důsledku jsou jedním ze zdrojů demokratického deficitu v EU.

Z praktického úhlu pohledu je odpověď na otázku v podtitulku logicky odlišná. Pravomoci EP se od 70. let minulého století kontinuálně zvyšovaly a od prvních přímých voleb z roku 1979 tento trend ještě zrychlil. EP se za poslední čtyři dekády proměnil z diskusního klubu na opravdový parlament, jehož určité pravomoci přesahují dokonce pravomoci některých národních parlamentů členských států EU. V roce 1957 nemohlo tehdejší Shromáždění, jak se EP dříve nazýval, navrhnout legislativu, navrhnout změny, přijímat legislativní akty, ani blokovat přijetí legislativy. I vliv Shromáždění na tvorbu rozpočtu tehdejších Evropských společenství byl minimální. EP tedy dlouhodobě plnil „pouze“ přirozenou funkci diskusního fóra a poradního orgánu. EP po Lisabonské smlouvě je parlamentem, který získal zásadní legislativní pravomoci, významně ovlivňuje tvorbu rozpočtu EU a má vliv na vnější vztahy EU. Pokud zůstaneme u legislativní činnosti – která je pro tuto studii ta nejdůležitější – pak lze říci, že v současnosti mají europoslanci ve třech čtvrtinách legislativy EU stejné spolu-rozhodovací pravomoci, jako má Rada mi-

³ Typickým příkladem je to, že ve volbách do EP voliči hlasují proti stranám tvořícím vládu na národní úrovni, tzv. protestní hlasování.

nistrů.⁴ To znamená, že v důsledku posílení pravomocí EP by občanům jednotlivých členských států neměli být volby do EP lhostejné, protože velká část zákonů jejich zemí se odvíjí od legislativy přijaté na úrovni EU, o níž spolurozhoduje EP.

Tyto změny se promítly i do mediálního a odborného pole. Přinejmenším od minulých voleb do EP z roku 2009 se objevilo mnoho různých mediálních výstupů ve velké části členských států EU, které přinášely zpravodajství o tom, jak mají europoslanci dotyčné země slabou docházku na plenární zasedání a i v ostatních indikátorech „výkonu“ mají spíše slabé než dobré výsledky. V jednotlivých členských státech se tyto výstupy objevovaly jak v „seriózním tisku“, tak i v „bulváru“. Seznam vybraných článků týkajících se pracovitosti europoslanců najdete v Příloze č. 1. Nicméně tuto vlnu mediálních studií vyvolalo především založení několika webových stránek a vydání odborných publikací, které se zabývaly měřením docházky a dalších výkonnostních indikátorů europoslanců.⁵ Prakticky všechny typy těchto aktivit napomáhají učinit EU o něco transparentnější a zjednodušit přístup k informacím pro voliče.

Reakce jednotlivých europoslanců vůči podobným článkům, webovým portálům a odborným studiím byly pochopitelně rozporuplné. Ti, kteří se objevili na spodku žebříčků pro jednotlivé typy aktivit, měli důvod být znepokojeni ohledně efektu na jejich mediální obraz a často napadali metodologické postupy vzniku žebříčků. Na druhou stranu ti, kteří se umístili na předních příčkách, viděli tyto výsledky jako možnost zdůraznit jejich pozici tvrdě pracujících poslanců. V posledním období však těchto mediálních výstupů ubylo, i když se dá očekávat, že s přibližujícími se volbami jich bude snad opět přibývat. Častým problémem těchto mediálních výstupů je také někdy nejasná interpretace dat, a proto tato studie přichází s analýzou několika vybraných období za doposud uběhlou část současného, sedmého, volebního období EP. Tato studie se tedy pokouší přispět ke zlepšení informovanosti veřejnosti o vybraných pracovních indikátorech europoslanců, aby napomohla voličům při výběru kandidátů ve volbách do EP v květnu 2014.

4 Jde o legislativu přijímanou v rámci tzv. běžné legislativní procedury (ordinary legislative procedure), dříve nazývané procedura spolurozhodování.

5 V roce 2009 způsobila poprask webová stránka www.parlorma.eu. Dalšími příklady jsou www.votewatch.eu a www.mepranking.eu. Dva poslední jmenované nezávislé portály poskytují přístup k analýze aktivit členů EP. Zdrojem jim jsou oficiální stránky EP, na jejichž základě pak poskytují přehled o aktivitách europoslanců s možností zobrazení žebříčků.

V. METODY

Pro účely této studie je pracovní aktivita (českých) poslanců v EP měřena na základě sledování několika klíčových oblastí, ve kterých se mohou europoslanci smysluplně zapojit do činnosti v EP. Konkrétně jde o následujících 8 indikátorů, které byly sledovány od počátku sedmého funkčního období až do posledního plenárního zasedání před začátkem zpracování této studie (14. 07. 2009–14. 07. 2013)⁶:

1. Docházka (Attendance)
2. Účast na jmenovitých hlasováních (Participation in roll-call votes)
3. Zpráva/y předložené zpravodajem (Reports drafted)
4. Stanovisko/a předložené navrhovatelem (Opinions drafted)
5. Pozměňovací návrh/y ke zprávám předloženým zpravodajem (Reports amended)
6. Parlamentní otázka/y (Parliamentary questions)
7. Písemná prohlášení (Written declarations)
8. Návrh/y usnesení o nichž se hlasuje na plenárním zasedání (Motions for resolution)
9. Vystoupení na plenárním zasedání (Speeches in the plenary)

Podívejme se nyní krátce na jednotlivé indikátory. *Docházka* jednoduše měří, jestli se poslanec podepsal do prezenčního listu v daný den plenárního zasedání. Je třeba zde zopakovat, že plénum samotné se člení dle jednotlivých dní a tak se poslanci musí podepisovat každý den plenárního zasedání. „Docházkové“ hodnoty v této studii udávané budou procentuální hodnoty za sledované období. Druhým indikátorem je *účast na jmenovitých hlasováních*. V tomto případě jde o procentuální hodnotu jmenovitých hlasování, kterých se poslanec zúčastnil bez ohledu na počet dní, kdy byl zapsán v prezenčním listu při plenárním zasedání. Tato hodnota ukazuje, do jaké míry se zapojuje poslanec do jednotlivých hlasování a udává informaci o tom, jak často se poslanec hlasování účastní. Třetí měřenou hodnotou jsou *zpráva/y předložené zpravodajem*, což je hodnota udávající počet zpráv, které vypracoval poslanec ve funkci zpravodaje. Čtvrtým indikátorem aktivity poslanců jsou *stanovisko/a předložená navrhovatelem*, což je jednoduše počet případů, kdy poslanec vypracoval stanovisko k legislativnímu návrhu.

6 Celé sedmé volební období není tedy v rámci této studie analyzováno.

Další, pátou, měřenou oblastí je počet *pozměňovacích návrhů ke zprávám předloženým zpravodajem*. Tento indikátor jednoduše udává počet zpráv, ke kterým poslanec předložil pozměňovací návrhy, ať už byly nebo nebyly přijaty. Šestá indikátorem je počet *parlamentních otázek*, udávající počet europoslancem předložených písemných otázek Evropské komisi, Radě ministrů či ostatním orgánům a institucím EU. Následujícím indikátorem pro měření aktivity europoslanců je *počet písemných prohlášení* podepsaných poslancem. Písemné prohlášení je text o délce nejvýše 200 slov, který se týká věci ve výlučné působnosti Evropské unie. Písemné prohlášení může předložit nejméně 10 poslanců alespoň ze tří politických skupin jako text, k němuž svůj podpis mohou připojit další poslanci. Předposledním indikátorem je počet *návrhů usnesení*, které byly europoslancem podepsány. Usnesení jsou písemné dokumenty podepsané politickou skupinou, výborem nebo alespoň 40 europoslanců. Posledním indikátorem jsou *vystoupení na plenárním zasedání*, udávající počet jednotlivých proslovů, které europoslanec za sledované období v EP učinil. Čas při rozpravách je rozdělován proporcionalně k počtu mandátů, které má v EP konkrétní politická frakce a národní delegace, jejichž je europoslanec členem.⁷

Data nezbytná k měření všech výše uvedených indikátorů jsou veřejnosti volně přístupná na webových stránkách EP (www.europarl.europa.eu). Data k měření většiny z výše zmíněných indikátorů lze také nalézt přehledně zpracované na webových stránkách www.votewatch.eu, což je nezávislý portál monitorující politiku EU a převážně rozhodovací procesy v jednotlivých institucích. Votewatch sbírá data pro svou potřebu z oficiálních webových stránek EP, avšak má výhodu v mnohem jednodušším následném zpracování dat pro potřeby uživatele. Obě tyto zdrojové datové oblasti byly využity při zpracovávání této studie.

Pro každý indikátor je zpracováno pořadí od „nejlepšího“ českého europoslance po „nejhoršího“, aby si čtenář mohl udělat přehled o jejich výkonnosti v rámci jednotlivých indikátorů. Zároveň je spočítán pro každý indikátor průměr za všechny české europoslance, který je poté porovnán s průměry pro několik kontrolních skupin. Těmito skupinami jsou: 1) průměr za staré členské státy⁸,

2) post-komunistické členské státy⁹ a 3) podobně velké státy¹⁰. To umožní zasazení „výkonnosti“ českých europoslanců do kontextu ostatních členských států, a to ještě v několika různých skupinách. Studie také na závěr vlastní analýzy obsahuje základní informace o každém českém europoslanci a tabulku, která pro každý indikátor udává poslancovo pořadí v porovnání s ostatními českými europoslanci.

ÚSKALÍ ZVOLENÉHO PŘÍSTUPU

Na úvod této části je třeba důrazně zmínit, že tato studie nemá za cíl poskytnout celkové hodnocení individuálních ani kolektivních pracovních aktivit europoslanců. Mnoha typům aktivit poslanců v EP – např. aktivity v rámci volebního období, aktivity v rámci vnějších vztahů EU, práce v rámci politických skupin v EP a účast v meziparlamentních delegacích – se tato studie záměrně nevěnuje. Jinými slovy typy těchto aktivit nejsou monitorovány, kvantifikovány ani vyhodnocovány. Tato studie sice uvádí přehled členství v jednotlivých výborech a delegacích, ale pro potřeby analýzy aktivit je ignoruje a jejich komparativní vyhodnocení není provedeno.¹¹ Tato studie dále nezahrnuje do komparativní analýzy ani pozice, které europoslanci drží v rámci vedení EP, tedy především předsednictva.

Dalším bodem, který je nezbytné zmínit před představením vlastní analýzy, je fakt, že kvantitativní indikátory jako takové nikdy nemohou pokrýt celkovou aktivitu poslanců v rámci EP. To znamená, že analyzované kvantitativní indikátory neposkytují dostatečný základ pro celkové posouzení práce europoslanců. Na druhou stranu, pokud se pohybujeme v jejich rámci a máme na paměti jejich omezení, poskytují poměrně rigorózní vyhodnocení důležitého výseku práce europoslanců. Dalším potencionálním úskalím je fakt, že pravidla ustavená jednáním řádem EP mají vliv na (legislativní) činnosti menších politických frakcí v EP a nezařazených europoslanců, pokud jde o zpracovávání zpráv předložených zpravodajem (*reports drafted*) a stanovisek předložených návrhovatelem (*opinions drafted*), protože

7 Někdy dochází k případům, že proslov je doručen v písemné podobě, kvůli úspoře času.

8 Členské státy, které tvoří skupinu tzv. starých členských států. Jde o státy, které byly členy EU před rokem 2004: Belgie, Dánsko, Finsko, Francie, Irsko, Itálie, Lucembursko, Německo, Nizozemsko, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Spojené království, Španělsko a Švédsko.

9 Post-komunistické členské státy, které přistoupily do EU v letech 2004 či 2007: Bulharsko, Česká republika, Estonsko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko, Polsko, Rumunsko, Slovensko a Slovinsko.

10 Státy, které mají stejný počet mandátů v EP, tedy Belgie, Maďarsko, Portugalsko a Řecko.

11 A to i proto, že docházka v rámci výborů zatím není veřejně přístupná. Tato studie provádí analýzu pouze těch oblastí, pro které jsou volně dostupná data na oficiálních webových stránkách EP. Podrobnější data o práci europoslanců mohou být získána například na jejich osobních webových stránkách.

tyto činnosti jsou přidělovány poměrně k velikosti politických skupin.¹²

Posledním bodem, který je nezbytné zmínit, je, že pozice v předsednictvu EP (prezident a viceprezidenti) může vést k tomu, že u dotýčných europoslanců mohou být čísla týkající se některých kvantitativních indikátorů (např. *vystoupení na plenárním zasedání*, ale i dalších) „nafouknutá“. K tomuto „nafouknutí“ dochází nejen proto, že čas při rozpravách je rozdělován proporcionálně k počtu mandátů, které má v EP konkrétní politická frakce a národní delegace, jejichž je každý europoslanec členem, ale také proto, že europoslanci, kteří zasedají ve vedení EP činí z titulu své funkce proslovy častěji. Při vyhodnocování pracovních aktivit českých europoslanců je tedy potřeba mít na paměti, že Libor Rouček (2009–2011) a Oldřich Vlasák (2012–2014) zastávali či zastávají v sedmém funkčním období Evropského parlamentu pozici místopředsedy EP.

Posledním úskalím je fakt, že europoslanci v mnoha členských zemích ukončí svůj mandát v průběhu pětiletého funkčního období a jsou nahrazeni jinými.

V ČR tak byl nahrazen zesnulý Jiří Havel¹³ europoslancem Vojtěchem Mynářem¹⁴, což se nezbytně musí projevit do jejich pracovních aktivit a následného vyhodnocení. Stejná situace nastala v mnoha státech, které tvoří jednotlivé kontrolní skupiny sloužící pro porovnání pracovních aktivit českých europoslanců se zbytkem EP. V těchto případech postupujeme vždy tak, že do analýzy zahrnujeme odstupujícího i přicházejícího europoslance, aby nedocházelo k zásadnímu zkreslení dat. Specifické poznámky k metodologickému postupu najdete vždy v poznámce u příslušné tabulky.

VI. JAK KDO PRACUJE – SOUHRN INDIKÁTORŮ

Podívejme se nejprve na celkové výsledky po jednotlivých indikátorech ve srovnání mezi českými europoslanci, jejich politickými stranami a s kontrolními skupinami. Následně budou představeni jednotliví čeští europoslanci a jejich pracovní aktivita pro hodnocené indikátory.

Tabulka 2. Indikátory pracovní aktivity průměr za politické strany

Strana	Docházka	Účast při hlasování	Zprávy	Stanoviska	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
ČSSD	95,56	89,96	0,57	0,86	22	14,57	0,29	8,29	103,43
KDU-ČSL	94,72	95,64	6,5	1,5	49,5	66	2	55,5	167
KSČM	89,79	86,6	1,75	1,25	15,5	4,75	1	12,25	57,5
ODS	84,66	82,71	1,56	2,78	48,44	7,67	0,22	10,11	65,22

Tabulka 3. Indikátory pracovní aktivity a jejich porovnání s kontrolními skupinami

Země	Docházka	Účast při hlasování	Zprávy	Stanoviska	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Ø ČR	89,97	86,90	1,73	1,77	34,23	14,82	0,55	14,05	87,23
Ø Belgie	83,12	85,95	1,32	1,5	47,09	93,91	1,23	49,23	143,91
Ø Maďarsko	85,2	82,19	1,77	2,41	54,73	20,41	1,09	6,73	115,55
Ø Portugalsko	88,37	88,12	5,27	5,18	72,86	212,64	1,82	35,64	724,45
Ø Řecko	87,53	83,99	2,91	2,36	77,41	239,09	1,14	14,45	131,14
Ø EU-10	n/a	91,21	1,69	2,05	55,49	38,31	1,19	33,45	148,04
Ø EU-15	n/a	92,63	2,29	2,14	67,68	92,79	1,16	28,79	144,21

12 V českém případě tento fakt nehraje příliš velkou roli, protože drtivá většina českých europoslanců je členem zavedené politické frakce v EP.

13 Zemřel dne 8. července 2012.

14 Zastupuje Jiřího Havla od 23. července 2012.

Tabulka 4. Indikátory pracovní aktivity a jejich pořadí v ČR

	Docházka		Účast při hlasování		Zprávy		Stanoviska		Pozměňovací návrhy		Parlamentní otázky		Písemná prohlášení		Návrhy usnesení		Vystoupení na plénu	
Poslanec	Pořadí		Pořadí		Pořadí		Pořadí		Pořadí		Pořadí		Pořadí		Pořadí		Pořadí	
BRZOBOHATÁ	96,33	4.	93,99	5.	0	16.–22.	0	16.–22.	9	18.–19.	0	21.–22.	0	6.–22.	3	16.–17.	80	7.
BŘEZINA	92,66	8.	95,8	2.	4	3.	1	11.–15.	67	5.	79	1.	0	6.–22.	5	12.–13.	168	3.
CABRNOCH	81,19	19.	72,44	21.	1	10.–15.	2	6.–10.	77	2.	5	13.	0	6.–22.	6	11.	22	18.
ČEŠKOVÁ	80,73	20.	76,68	20.	6	2.	3	3.–5.	70	3.	6	12.	0	6.–22.	4	14.–15.	57	12.
DUŠEK	94,95	6.	91,67	7.	0	16.–22.	0	16.–22.	8	20.–21.	2	18.–19.	0	6.–22.	0	22.	76	8.
FAJMON	86,70	18.	88,87	11.	0	16.–22.	2	6.–10.	24	13.	15	5.	0	6.–22.	2	18.–19.	30	16.
FALBR	92,66	9.	80,83	19.	1	10.–15.	0	16.–22.	8	20.–21.	13	7.–8.	0	6.–22.	3	16.–17.	12	22.
KOHLÍČEK	89,91	15.	83,19	16.	1	10.–15.	3	3.–5.	9	18.–19.	3	16.–17.	0	6.–22.	15	7.	72	10.
KOŽUŠNÍK	94,95	7.	86,4	13.	1	10.–15.	2	6.–10.	25	12.	4	14.–15.	0	6.–22.	16	5.–6.	73	9.
MAŠTÁLKA	87,16	17.	86,37	14.	2	5.–9.	1	11.–15.	15	17.	13	7.–8.	3	2.	21	4.	110	6.
MYNÁŘ	90,91	13.	83,03	17.	0	16.–22.	0	16.–22.	0	22.	0	21.–22.	0	6.–22.	1	20.–21.	16	20.
OUZKÝ	72,94	22.	66,54	22.	1	10.–15.	0	16.–22.	36	9.	10	9.	2	3.–4.	7	10.	20	19.
POC	99,54	1.	96,44	1.	0	16.–22.	2	6.–10.	45	7.	52	3.	2	3.–4.	5	12.–13.	64	11.
RANSDORF	90,83	14.	90,59	9.	2	5.–9.	1	11.–15.	19	14.–15.	2	18.–19.	0	6.–22.	11	8.	34	15.
REMEK	91,28	11.	86,24	15.	2	5.–9.	0	16.–22.	19	14.–15.	1	20.	1	5.	2	18.–19.	14	21.
ROITHOVÁ	96,79	3.	95,47	3.	9	1.	2	6.–10.	32	10.	53	2.	4	1.	106	1.	166	4.
ROUČEK	98,62	2.	90,64	8.	0	16.–22.	1	11.–15.	16	16.	7	11.	0	6.–22.	38	2.	345	1.
SEHNALOVÁ	95,87	5.	93,13	6.	3	4.	3	3.–5.	68	4.	28	4.	0	6.–22.	8	9.	131	5.
STREJČEK	91,28	12.	86,44	12.	0	16.–22.	0	16.–22.	31	11.	3	16.–17.	0	6.–22.	1	20.–21.	44	14.
TOŠENOVSKÝ	88,99	16.	89,89	10.	1	10.–15.	1	11.–15.	48	6.	4	14.–15.	0	6.–22.	4	14.–15.	27	17.
VLASÁK	91,74	10.	94,52	4.	2	5.–9.	10	1.	88	1.	14	6.	0	6.–22.	16	5.–6.	262	2.
ZAHRADIL	73,39	21.	82,62	18.	2	5.–9.	5	2.	37	8.	8	10.	0	6.–22.	35	3.	52	13.

Prvním hodnoceným indikátorem je *docházka*. Průměrná docházka českého europoslance je 89,97%, což znamená, že v tolika procentech případů je průměrný český europoslanec podepsán v prezenční listině v daný den plenárního zasedání.¹⁵ Při porovnání s ostatními státy EU, které mají stejné mandátů v EP jako ČR zjistíme, že naši europoslanci jsou lepší než poslanci ze všech těchto zemí: Portugalska (88,37%), Řecka (87,53%) Maďarska (85,2%) a Belgie (83,12%).

Nejlépeším českým europoslance byl za sledované období Pavel Poc s 99,54%, následovaný Liborem Roučkem (98,62%) a Zuzanou Roithovou (96,79%). Na druhé straně stupnice se objevili dvacátá Andrea Češková (80,73%), Jan Zahradil (73,79%) a Miroslav Ouzký (72,94%).

¹⁵ Pokud jde o docházku, tak do komparativní analýzy není zahrnuta skupinu EU-10 a EU-15 z prostého důvodu. Protože se data ohledně docházky musela kompilovat z docházkových listů veřejně dostupných na webových stránkách EP, rozhodli jsme se z důvodů (časové) náročnosti zahrnout jen kontrolní skupinu podobně velkých států.

Tabulka 5. Docházka českých europoslanců od nejlepšího po nejhoršího

Poslanec	Hodnota	Pořadí
POC	99,54	1
ROUČEK	98,62	2
ROITHOVÁ	96,79	3
BRZOBOHATÁ	96,33	4
SEHNALOVÁ	95,87	5
DUŠEK	94,95	6
KOŽUŠNÍK	94,95	7
BŘEZINA	92,66	8
FALBR	92,66	9
VLASÁK	91,74	10
REMEK	91,28	11
STREJČEK	91,28	12
MYNÁŘ	90,91	13
RANSDORF	90,83	14
KOHLÍČEK	89,91	15
TOŠENOVSKÝ	88,99	16
MAŠTÁLKA	87,16	17
FAJMON	86,70	18
CABRNOCH	81,19	19
ČEŠKOVÁ	80,73	20
ZAHRADIL	73,39	21
OUZKÝ	72,94	22

Druhým sledovaným indikátorem je *účast na jmenovitých hlasováních*, vyjádřený jako procentuální hodnota jmenovitých hlasování, kterých se poslanec zúčastnil bez ohledu na počet dní, kdy byl zapsán v prezenčním listu při plenárním zasedání. Průměrný český europoslanec je přítomen při 86,90% jmenovitých hlasování, což je stejně jako u docházky poměrně vysoké číslo. Na první příčce se opět objevuje Pavel Poc (96,44%), tentokrát následovaný Janem Březinou (95,8%) a opět Zuzanou Roithovou (95,47%). Na opačném pólu se objevují Andrea Češková (76,68%), Milan Cabrnoch (72,44%) a Miroslav Ouzký (66,54%). Pokud porovnáme český průměr s průměrem za podobně velké státy EU, potom zjistíme, že je vyšší než v případě Belgie, Maďarska a Řecka a nižší než portugalský průměr. V porovnání s průměrem za postkomunistické členské státy EU (EU-10), vidíme, že průměrný český europoslanec (86,90%) má nižší účast při hlasování než je průměr EU-10 (91,21%). Při srovnání se starými členskými státy EU (92,63%) zjistíme, že průměrný český europoslanec (86,90%) má nižší účast při hlasování než je průměr EU-15.

Tabulka 6. Účast na jmenovitých hlasováních českých europoslanců od nejlepšího po nejhoršího

Poslanec	Hodnota	Pořadí
POC	96,44	1
BŘEZINA	95,8	2
ROITHOVÁ	95,47	3
VLASÁK	94,52	4
BRZOBOHATÁ	93,99	5
SEHNALOVÁ	93,13	6
DUŠEK	91,67	7
ROUČEK	90,64	8
RANSDORF	90,59	9
TOŠENOVSKÝ	89,89	10
FAJMON	88,87	11
STREJČEK	86,44	12
KOŽUŠNÍK	86,4	13
MAŠTÁLKA	86,37	14
REMEK	86,24	15
KOHLÍČEK	83,19	16
MYNÁŘ	83,03	17
ZAHRADIL	82,62	18
FALBR	80,83	19
ČEŠKOVÁ	76,68	20
CABRNOCH	72,44	21
OUZKÝ	66,54	22

Třetím sledovaným indikátorem je *zpráva/y předložené zpravodajem*, což je hodnota udávající počet zpráv, které vypracoval poslanec ve funkci zpravodaje. V tomto ohledu byla nejlepší Zuzana Roithová (9), následovaná Andreou Češkovou (6) a Janem Březinou (4). Pokud jde o vypracovávání zpráv, pak nejslabších bylo sedm českých europoslanců, kteří za sledované období nevypracovali ani jednu zprávu v roli zpravodaje. Průměrný český europoslanec zpracoval 1,73 zprávy, což je více než průměrný belgický (1,32) europoslanec, podobně jako maďarský (1,77), ale výrazně méně než řecký (2,91) a především portugalský europoslanec (5,27). Pokud jde o srovnání s průměrem pro postkomunistické členské státy EU (1,69), pak průměrný český europoslanec je v tomto ohledu prakticky stejně pracovitý jako průměrný europoslanec z EU-10 zemí. V porovnání se starými členskými státy EU vidíme, že průměrný český europoslanec zpracuje méně zpráv než průměrný europoslanec ze zemí EU-15 (2,29).

Tabulka 7. Zprávy předložené zpravodajem českými europoslanci od nejlepšího po nejhoršího

Poslanec	Hodnota	Pořadí
ROITHOVÁ	9	1
ČEŠKOVÁ	6	2
BŘEZINA	4	3
SEHNALOVÁ	3	4
MAŠTÁLKA	2	5–9
RANSDORF	2	5–9
REMEK	2	5–9
VLASÁK	2	5–9
ZAHRADIL	2	5–9
CABRNOCH	1	10–15
FALBR	1	10–15
KOHLÍČEK	1	10–15
KOŽUŠNÍK	1	10–15
OUZKÝ	1	10–15
TOŠENOVSKÝ	1	10–15
BRZOBOHATÁ	0	16–22
DUŠEK	0	16–22
FAJMON	0	16–22
MYNÁŘ	0	16–22
POC	0	16–22
ROUČEK	0	16–22
STREJČEK	0	16–22

Dalším sledovaným indikátorem pracovní aktivity europoslanců je *stanovisko/a předložené navrhovatelem*, který udává počet případů, kdy poslanec vypracoval stanovisko k legislativnímu návrhu. Nejlepší byl v tomto ohledu Oldřich Vlasák s 10 stanovisky, následovaný Janem Zahradilem (5) a třemi europoslanci, kteří vypracovali 3 stanoviska (Andrea Češková, Jaromír Kohlíček a Olga Sehnalová). Na druhém konci stupnice se opět objevilo sedm europoslanců, kteří nevypracovali za sledované období ani jedno stanovisko. V průměru zpracoval za sledované období český europoslanec 1,77 stanoviska, což je opět o něco více než průměrný Belgičan (1,5), a méně než průměrný Řek (2,36), Maďar (2,41) a Portugalec (5,18). Při srovnání s průměrem za postkomunistické členské státy EU (EU-10) zjistíme, že průměrný český europoslanec (1,77) vypracuje o něco méně stanovisek než jeho protějšek ze zemí EU-10 (2,05). I ve srovnání s průměrem za staré členské státy EU (2,14) vychází porovnání pro průměrného českého europoslance negativně.

Tabulka 8. Stanoviska předložená českými europoslanci od nejlepšího po nejhoršího

Poslanec	Hodnota	Pořadí
VLASÁK	10	1
ZAHRADIL	5	2
ČEŠKOVÁ	3	3–5
KOHLÍČEK	3	3–5
SEHNALOVÁ	3	3–5
CABRNOCH	2	6–10
FAJMON	2	6–10
KOŽUŠNÍK	2	6–10
POC	2	6–10
ROITHOVÁ	2	6–10
BŘEZINA	1	11–15
MAŠTÁLKA	1	11–15
RANSDORF	1	11–15
ROUČEK	1	11–15
TOŠENOVSKÝ	1	11–15
BRZOBOHATÁ	0	16–22
DUŠEK	0	16–22
FALBR	0	16–22
MYNÁŘ	0	16–22
OUZKÝ	0	16–22
REMEK	0	16–22
STREJČEK	0	16–22

Pátým indikátorem pracovní aktivity europoslanců zahrnutým do studie jsou *pozměňovací návrhy ke zprávám předloženým zpravodajem*, což je indikátor udávající počet zpráv, ke kterým poslanec předložil pozměňovací návrhy, ať už byly nebo nebyly přijaty. Nejlepší mezi Čechy byl v tomto ohledu opět Oldřich Vlasák s 88 pozměňovacími návrhy, druhý Milan Cabrnach (77) a třetí Andrea Češková (70). Na opačném pólu se objevili Robert Dušek a Richard Falbr s 8 pozměňovacími návrhy, a poslední Vojtěch Mynář (0)¹⁶. Průměrný český europoslanec zpracoval 34,23 za sledované období, což je méně než průměrný belgický (47,09), maďarský (54,73), portugalský (72,86) a řecký (77,41) europoslanec. Pokud porovnáme průměrného českého europoslance v tomto ohledu (34,23) s průměrem za EU-10, dojdeme k závěru, že český průměr je nižší než ten pro europoslance z postkomunistických zemí (55,49). V porovnání se starými členskými státy EU (67,68) dojdeme k závěru,

16 Pokud bychom Vojtěchu Mynářovi přičetli i dva pozměňovací návrhy zpracované Jiřím Havlem (který byl však dlouhodobě nemocen), došli bychom k číslu 2 a na poslední pozici by se nic nezměnilo.

že v tomto ohledu je průměrný český europoslanec o polovinu méně aktivní (34,23) než průměrný europoslanec ze zemí EU-15.

Tabulka 9. Pozměňovací návrhy českých europoslanců od nejlepšího po nejhoršího

Poslanec	Hodnota	Pořadí
VLASÁK	88	1
CABRNOCH	77	2
ČEŠKOVÁ	70	3
SEHNALOVÁ	68	4
BŘEZINA	67	5
TOŠENOVSKÝ	48	6
POC	45	7
ZAHRADIL	37	8
OUZKÝ	36	9
ROITHOVÁ	32	10
STREJČEK	31	11
KOŽUŠNÍK	25	12
FAJMON	24	13
RANSDORF	19	14–15
REMEK	19	14–15
ROUČEK	16	16
MAŠTÁLKA	15	17
BRZOBOHATÁ	9	18–19
KOHLÍČEK	9	18–19
DUŠEK	8	20–21
FALBR	8	20–21
MYNÁŘ	0	22

Následujícím indikátorem zahrnutým do studie jsou *parlamentní otázky*, udávající počet europoslancem předložených písemných otázek Evropské komisi, Radě ministrů či ostatním orgánům a institucím EU. Nejlépe si v této oblasti vedl Jan Březina se 79 otázkami, následovaný Zuzanou Roithovou (53) a Pavlem Pocem (52). Naopak na druhé straně žebříčku se objevují Vladimír Remek (1), Zuzana Brzobohatá a Vojtěch Mynář¹⁷, kteří nepředložili ani jednu otázku. Průměrně český europoslanec předložil 14,82 parlamentních otázek dalším institucím a orgánům Unie, což je podobně jako průměrný Maďar (20,41), o něco méně než Belgičan (93,91) a výrazně méně než průměrný Portugalec (212,64) a Řek (239,09). Pokud máme srovnat průměrného českého europoslance s průměrným europoslancem

z postkomunistických členských států EU, zjistíme, že Čech (14,82) bude více než o polovinu méně aktivní pro tento indikátor než europoslanec z EU-10 států (38,31). Pokud srovnáme pracovní aktivitu průměrného českého europoslance (14,82) s průměrným europoslancem ze zemí EU-15 (92,79), zjistíme, že český průměr je asi šestinásobně nižší než průměr EU-15, což je výrazný rozdíl.

Tabulka 10. Parlamentní otázky českých europoslanců od nejlepšího po nejhoršího

Poslanec	Hodnota	Pořadí
BŘEZINA	79	1
ROITHOVÁ	53	2
POC	52	3
SEHNALOVÁ	28	4
FAJMON	15	5
VLASÁK	14	6
FALBR	13	7–8
MAŠTÁLKA	13	7–8
OUZKÝ	10	9
ZAHRADIL	8	10
ROUČEK	7	11
ČEŠKOVÁ	6	12
CABRNOCH	5	13
KOŽUŠNÍK	4	14–15
TOŠENOVSKÝ	4	14–15
KOHLÍČEK	3	16–17
STREJČEK	3	16–17
DUŠEK	2	18–19
RANSDORF	2	18–19
REMEK	1	20
BRZOBOHATÁ	0	21–22
MYNÁŘ	0	21–22

Sedmým sledovaným indikátorem je *počet písemných prohlášení* podepsaných poslancem. Písemné prohlášení je text o délce nejvýše 200 slov, který se týká věci ve výlučné působnosti Evropské unie. V tomto směru byla nejlepší mezi českými europoslanci Zuzana Roithová (4), následovaná Jiřím Maštálkou (3), Miroslavem Ouzkým a Pavlem Pocem (2). Na opačné straně žebříčku se mezi Čechy objevilo sedmnáct europoslanců, kteří nevypracovali ani jedno písemné prohlášení za sledované období. Český europoslanec v průměru zpracoval 0,55 písemných prohlášení, což je méně než průměrný maďarský (1,09), řecký (1,14), belgický (1,23) a portugalský (1,82) europoslanec. V porovnání s prů-

17 Pokud bychom Vojtěchu Mynářovi přičetli i čtyři otázky předložené Jiřím Havlem, pak by společně s Vojtěchem Mynářem obsadili 14.–16. pozici.

měrem za postkomunistické členské státy EU (EU-10), vidíme, že průměrný český europoslanec (0,55) má nižší výkonnost pokud jde o písemná prohlášení než je průměr EU-10 (1,19). V porovnání se starými členskými státy EU (1,16) vidíme, že počet písemných prohlášení vypracovaných průměrným českým europoslancem je asi o polovinu nižší než v případě průměrného europoslance ze zemí EU-15.

Tabulka 11. Písemná prohlášení českých europoslanců od nejlepšího po nejhoršího

Poslanec	Hodnota	Pořadí
ROITHOVÁ	4	1
MAŠTÁLKA	3	2
OUZKÝ	2	3–4
POC	2	3–4
REMEK	1	5
BRZOBOHATÁ	0	6–22
BŘEZINA	0	6–22
CABRNOCH	0	6–22
ČEŠKOVÁ	0	6–22
DUŠEK	0	6–22
FAJMON	0	6–22
FALBR	0	6–22
KOHLÍČEK	0	6–22
KOŽUŠNÍK	0	6–22
MYNÁŘ	0	6–22
RANSDORF	0	6–22
ROUČEK	0	6–22
SEHNALOVÁ	0	6–22
STREJČEK	0	6–22
TOŠENOVSKÝ	0	6–22
VLASÁK	0	6–22
ZAHRADIL	0	6–22

Dalším sledovaným indikátorem je počet *návrhů usnesení*, které byly europoslancem podepsány. Nejvíce návrhů usnesení mezi českými europoslanci zpracovala Zuzana Roithová (106), druhý byl Libor Rouček (38) a třetí Jan Zahradil (35). Nejhorší v tomto ohledu byl Vojtěch Mynář (1)¹⁸, Ivo Strejček (1) a Robert Dušek (0). Průměrný český europoslanec zpracoval 14,05 návrhů usnesení, což je více než průměrný Maďar (6,73), zhruba stejně jako průměrný Řek (14,45), a méně než průměrný Portugalec (35,64) a Belgičan (49,23). Po-

18 Pokud bychom Vojtěchu Mynářovi přičítali i návrhy usnesení zpracované Jiřím Havlem (0), došli bychom k počtu 1 a na poslední pozici by se nic nezměnilo.

kud porovnááme průměrného českého europoslance v tomto ohledu (14,05) s průměrem za EU-10, dojdeme k závěru, že český průměr je nižší než ten pro europoslance z postkomunistických zemí (33,45). V porovnání s průměrem za staré členské státy EU (28,79) zjistíme, že jako ve všech předchozích případech je český průměr nižší než průměr zemí EU-15.

Tabulka 12. Návrhy usnesení českých europoslanců od nejlepšího po nejhoršího

Poslanec	Hodnota	Pořadí
ROITHOVÁ	106	1
ROUČEK	38	2
ZAHRADIL	35	3
MAŠTÁLKA	21	4
KOŽUŠNÍK	16	5–6
VLASÁK	16	5–6
KOHLÍČEK	15	7
RANSDORF	11	8
SEHNALOVÁ	8	9
OUZKÝ	7	10
CABRNOCH	6	11
BŘEZINA	5	12–13
POC	5	12–13
ČEŠKOVÁ	4	14–15
TOŠENOVSKÝ	4	14–15
BRZOBOHATÁ	3	16–17
FALBR	3	16–17
FAJMON	2	18–19
REMEK	2	18–19
MYNÁŘ	1	20–21
STREJČEK	1	20–21
DUŠEK	0	22

Posledním indikátorem zahrnutým do této studie jsou *vystoupení na plenárním zasedání*, udávající počet jednotlivých proslovů, které europoslanec za sledované období v EP učinil. V této oblasti se projevil předpokládaný efekt: ti čeští europoslanci, kteří v průběhu současného funkčního období EP vykonávali funkci v předsednictví EP budou mít nejvíce vystoupení na plenárním zasedání. Na prvních dvou pozicích se tak objevují Libor Rouček (345) a Oldřich Vlasák (262), jež vykonávali či vykonávají funkci místopředsedy EP. Na třetím místě se poté umístil Jan Březina (168) a čtvrtá byla Zuzana Roithová (166). Pátá byla Olga Sehnalová se 131 vystoupením na plénu. Naopak na druhé straně českého žebříčku se objevuje Miroslav Ouzký (20), Voj-

těch Mynář (16)¹⁹, Vladimír Remek (14) a Richard Falbr (12). Průměrně český europoslanec vystoupil 87,23 na plenárním zasedání, což je méně než průměrný europoslanec ze všech čtyř podobně velkých členských států EU: Maďar (115,55), Řek (131,14), Belgičan (143,91) a Portugalec (724,45). Poslední dvě srovnání se týkají postkomunistických členských států (EU-10) a starých členských států (EU-15). Srovnání s průměrem pro obě tyto široké skupiny vychází pro průměrného českého europoslance negativně: český průměr (87,23) pro tento indikátor je nižší než ten pro státy EU-10 (148,04) i než ten pro EU-15 (144,21).

Tabulka 13. Vystoupení na plenárním zasedání českých europoslanců od nejlepšího po nejhoršího

Poslanec	Hodnota	Pořadí
ROUČEK	345	1
VLASÁK	262	2
BŘEZINA	168	3
ROITHOVÁ	166	4
SEHNALOVÁ	131	5
MAŠTÁLKA	110	6
BRZOBOHATÁ	80	7
DUŠEK	76	8
KOŽUŠNÍK	73	9
KOHLÍČEK	72	10
POC	64	11
ČEŠKOVÁ	57	12
ZAHRADIL	52	13
STREJČEK	44	14
RANSDORF	34	15
FAJMON	30	16
TOŠENOVSKÝ	27	17
CABRNOCH	22	18
OUZKÝ	20	19
MYNÁŘ	16	20
REMEK	14	21
FALBR	12	22

¹⁹ Pokud bychom Vojtěchu Mynářovi přičetli i 44 vystoupení na plénu učiněné Jiřím Havlem, pak by společně s Vojtěchem Mynářem obsadili 12. příčku.

VII. JEDNOTLIVÍ ČEŠTÍ EUROPOSLANCI²⁰

ZUZANA BRZOBOHATÁ

(narozena 11. července 1962, Brno); Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu (ČSSD)

Členka

- BUDG Rozpočtový výbor
- CONT Výbor pro rozpočtovou kontrolu
- DEEA Delegace pro vztahy se Švýcarskem a Norskem, ve Smíšeném parlamentním výboru EU-Island a ve Smíšeném parlamentním výboru Evropského hospodářského prostoru

Náhradnice

- AFCO Výbor pro ústavní záležitosti
- D-JP Delegace pro vztahy s Japonskem

Životopis

- Fakulta elektrotechniky VUT Brno – obor počítače (1985); postgraduální studium – počítačové sítě – Fakulta strojního inženýrství VUT (1996); učitelství odborných předmětů – Fakulta stavební VUT (1999).
- Projektantka, programátorka v oblasti řízení dopravy; mateřská dovolená (1985–1990). Informatička MěÚ Tišnov (1990–1995). Pedagožka – výuka výpočetní techniky na střední škole a odborném učilišti (1995–2000). Ředitelka kabinetu ministra financí (2002–2006).
- Členka ČSSD (od roku 1998) – postupně předsedkyně místní organizace, okresní kontrolní komise, členka krajského výkonného výboru, práce v komisi pro stanovy a v týmu pro komunální politiku. Krajská tajemnice ČSSD Jihomoravského kraje (2000–2002). Členka Ústředního výkonného výboru ČSSD (od roku 2003). Členka předsednictva ČSSD (2005–2009). Místopředsedkyně krajského výkonného výboru ČSSD (2005–2009).
- Členka finančního výboru zastupitelstva města Tišnova (1998–2002). Členka zastupitelstva města Tišnova (2002–2010); předsedkyně finančního výboru města Tišnova (2002–2006). Místostarostka města Tišnova (2006–2008). Předsedkyně výboru pro komunitní plánování sociálních služeb (2009–2010).
- Členka zastupitelstva Jihomoravského kraje (od roku 2008).
- Poslankyně Parlamentu ČR (2008 – červen 2009).
- Hnutí Brontosaurus (od 1990).

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	96,33	93,99	0	0	9	0	0	3	80
Pořadí za ČR	4.	5.	16.-22.	16.-22.	18.-19.	21.-22.	6.-22.	16.-17.	7.

JAN BŘEZINA

(narozen 14. dubna 1954, Konice); Poslanecký klub Evropské lidové strany/Křesťanských demokratů (KDU-ČSL)

Člen

- ITRE Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku
- DSCA Delegace ve Výborech pro parlamentní spolupráci EU-Arménie, EU-Ázerbájdžán a EU-Gruzie
- DEPA Delegace v Parlamentním shromáždění Euronest

Náhradník

- REGI Výbor pro regionální rozvoj
- D-RU Delegace ve Výboru pro parlamentní spolupráci EU-Rusko

Životopis

- Báňský inženýr (Vysoká škola báňská v Ostravě, 1978).
- Člen KDÚ-ČSL (1990–2012).
- Zástupce starosty Uničova (1995–1997). Přednosta Okresního úřadu Olomouc (1997–2000). Hejtman a člen Rady Olomouckého kraje (2000–2004).
- Společný výbor s Výborem regionů EU (2000–2004). Člen Výboru regionů (2004).
- Od roku 1998 se účastnil tvorby strategických dokumentů ČR.

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	92,66	95,8	4	1	67	79	0	5	168
Pořadí za ČR	8.	2.	3.	11.-15.	5.	1.	6.-22.	12.-13.	3.

²⁰ Údaje o poslancích vycházejí z informací poskytnutých na oficiálních stránkách Evropského parlamentu (<http://www.europarl.europa.eu/meps/cs/search.html?country=CZ>). Tabulka s indikátory obsahuje stejné údaje, které byly již výše představeny v souhrnu.

MILAN CABRNOCH

(narozen 6. srpna 1962, Čáslav); Skupina Evropských konzervativců a reformistů (ODS)

Předseda

- DSCA Delegace ve Výborech pro parlamentní spolupráci EU-Arménie, EU-Ázerbájdžán a EU-Gruzie
- Člen
- CPDE Konference předsedů delegací
- EMPL Výbor pro zaměstnanost a sociální věci
- ENVI Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin
- DEPA Delegace v Parlamentním shromáždění Euronest

Životopis

- Gymnázium v Kutné Hoře (1976–1980). Fakulta dětského lékařství Univerzity Karlovy v Praze (1980–1986); první a druhá atestace v oboru pediatrie (1989, 1993).
- Lékař a později zástupce primáře dětsko-kojeneckého oddělení nemocnice v Kolíně (1986–1994). Soukromá praxe praktického lékaře pro děti a dorost v Kolíně (1992–1997). Ředitel odboru zdravotního pojištění na Ministerstvu zdravotnictví ČR (1994–1997). Náměstek ministra zdravotnictví pro zdravotní pojištění a oblast legislativně-právní (1998).
- Zastupitel města Kolína (1998–2004, 2006–2010).
- Poslanec Parlamentu ČR za ODS (1998–2004); člen Stálé delegace Parlamentu ČR při Radě Evropy (2002–2004).
- Poslanec Evropského parlamentu za ODS; člen politické skupiny PPE-DE (2004–2009).
- Předseda Komise pro zdravotnictví Rady Středoevropského kraje (2004–2008). Člen Odborného týmu projektu Kulatý stůl k budoucnosti financování českého zdravotnictví. Místopředseda Mezirezortního koordinačního výboru pro podporu zavedení eHealth v ČR. Předseda správní rady Českého národního fóra pro eHealth. Předseda zdravotní a sociální komise Rady města Kolína (do 2010). Předseda Rady projektu IZIP, spoluautor projektu. Předseda správní rady Českého národního fóra proti osteoporóze (do 2011). Předseda správní rady Stipendijního nadačního fondu města Kolína (do 2010).

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	81,19	72,44	1.	2	77	5	0	6	22
Pořadí za ČR	19.	21.	10.-15.	6.-10.	2.	13.	6.-22.	11.	19.

ANDREA ČEŠKOVÁ

(narozena 18. října 1971, Praha); Skupina Evropských konzervativců a reformistů (ODS)

Členka

- CONT Výbor pro rozpočtovou kontrolu
- FEMM Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví
- DSEE Delegace pro vztahy s Albánií, Bosnou a Hercegovinou, Srbskem, Černou Horou a Kosovem

Náhradnice

- AFCO Výbor pro ústavní záležitosti

Životopis

- Právnička (1995).
- Zastupitelka městské části Praha 5 (1998–2002); zastupitelka MČ Praha 5 (předsedkyně finančního výboru 2002–2006); zastupitelka MČ Praha 5 (předsedkyně finančního výboru 2006–2009).

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	80,73	76,68	6	3	70	6	0	4	57
Pořadí za ČR	20.	20.	2.	3.-5.	3.	12.	6.-22.	14.-15.	13.

ROBERT DUŠEK

(narozen 14. března 1967, Lanškroun); Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu (ČSSD)

Člen

- AGRI Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova
- DSEE Delegace pro vztahy s Albánií, Bosnou a Hercegovinou, Srbskem, Černou Horou a Kosovem

Náhradník

- LIBE Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci
- DANZ Delegace pro vztahy s Austrálií a Novým Zélandem

Životopis

- Poslanec na oficiálních webových stránkách Evropského parlamentu svůj životopis neposkytl

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	94,95	91,67	0	0	8	2	0	0	76
Pořadí za ČR	6.	7.	16.-22.	16.-22.	20.-21.	18.-19.	6.-22.	22.	8.

HYNEK FAJMON

(narozen 17. května 1968, Nymburk); Skupina Evropských konzervativců a reformistů (ODS)

Člen

- AGRI Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova
- CRIM Zvláštní výbor pro organizovanou trestnou činnost, korupci a praní peněz
- D-IL Delegace pro vztahy s Izraelem
- DMED Delegace v Parlamentním shromáždění Unie pro Středomoří

Náhradník

- BUDG Rozpočtový výbor

Životopis

- Magistr (Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, 1992). Diplomacká akademie ve Vídni. London School of Economics (Londýn). Diplomat (1994–1997). Poradce ministra obrany pro NATO (1998).
- Člen ODS (od 1991). Člen výkonné rady ODS (od 2001).
- Člen zastupitelstva města Lysé n. Labem (od 1990). Člen rady města Lysé n. Labem (od 1996). Starosta města Lysé n. Labem (1998–2001). Místostarosta města Lysé n. Labem (2001–2002).
- Poslanec PSP ČR (2001–2004). Člen Výboru pro evropskou integraci (2001–2004).
- Pozorovatel v Evropském parlamentu, člen Rozpočtového výboru (2003–2004).

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	86,70	88,87	0	2	24	15	0	2	30
Pořadí za ČR	18.	11.	16.-22.	6.-10.	13.	5.	6.-22.	18.-19.	17.

RICHARD FALBR

(narozen 29. září 1940, Chester); Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu (ČSSD)

Místopředseda

- D-MK Delegace ve Smíšeném parlamentním výboru EU-Bývalá ugoslávská republika Makedonie

Člen

- EMPL Výbor pro zaměstnanost a sociální věci
- Náhradník
- REGI Výbor pro regionální rozvoj
- DSCA Delegace ve Výborech pro parlamentní spolupráci EU-Arménie, EU-Ázerbájdžán a EU-Gruzie
- DEPA Delegace v Parlamentním shromáždění Euronest

Životopis

- Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze – doktor práv (1969).
- Cizojazyčný korespondent (1959–1963). Jazykový lektor (1963–1969). Svazový právník (1970–1989). Právník (1989–1990).
- Místopředseda ČSSD (1991–1992). Předseda Českomoravského odborového svazu pracovníků služeb (1990–1998). Místopředseda České a Slovenské konfederace odborových svazů (1990–1994). Předseda Českomoravské konfederace odborových svazů (1994–2002).
- Člen vedení Mezinárodní konfederace svobodných odborů (1992–2002). Člen Správní rady Mezinárodní organizace práce (1993–2002). Člen vedení Evropské odborové konfederace (1995–2002).
- Senátor (1996–2004); člen Ústavně-právního výboru Senátu PČR (1996–2004). Místopředseda Ústavně-právního výboru Senátu PČR (1998–2002). Člen Mandátového a imunitního výboru Senátu PČR (2002–2004). Člen Stálé komise Senátu PČR pro Ústavu ČR (2002–2004).
- Pozorovatel v Evropském parlamentu (2003–2004). Poslanec Evropského parlamentu (2004–).

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	92,66	80,83	1	0	8	13	0	3	12
Pořadí za ČR	9.	19.	10.-15.	16.-22.	20.-21.	7.-8.	6.-22.	16.-17.	22.

JAROMÍR KOHLÍČEK

(narozen 23. února 1953, Teplice); Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice (KSČM)

Člen

- TRAN Výbor pro dopravu a cestovní ruch
- D-UA Delegace ve Výboru pro parlamentní spolupráci EU-Ukrajina

Náhradník

- AFET Výbor pro zahraniční věci
- DCAS Delegace ve Výborech pro parlamentní spolupráci EU-Kazachstán, EU-Kyrgyzstán a EU-Uzbekistán a pro vztahy s Tádžikistánem, Turkmenistánem a Mongolskem

Životopis

- Inženýr (Vysoká škola chemicko-technologická v Praze, 1976); Kandidát věd (Vysoká škola chemicko-technologická v Praze, 1989). Sklář-technik, ředitel závodu, technický ředitel podniku, vedoucí obchodně-technických služeb (1976–1995). Ředitel ocelárny (1995–1998).
- Člen ÚV KSČM (1995–1996).
- Zastupitel (od 1998). Předseda kontrolního výboru (od 2002). Zastupitel pověřený funkcí oddávajícího (od 2002). Poslanec PS PČR (1998–2004). Místopředseda podvýboru pro zahraniční prezentaci ČR (1998). Místopředseda Výboru pro evropské záležitosti (2002–2004).

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	89,91	83,19	1	3	9	3	0	15	72
Pořadí za ČR	15.	16.	10.-15.	3.-5.	18.-19.	16.-17.	6.-22.	7.	10.

EDVARD KOŽUŠNÍK

(narozen 30. ledna 1971, Olomouc); Skupina Evropských konzervativců a reformistů (ODS)

Člen

- IMCO Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů
- DCAM Delegace pro vztahy se zeměmi Střední Ameriky
- DLAT Delegace v Parlamentním shromáždění EU-Latinská Amerika

Náhradník

- DEVE Výbor pro rozvoj
- JURI Výbor pro právní záležitosti
- D-RU Delegace ve Výboru pro parlamentní spolupráci EU-Rusko

Životopis

- Poslanec na oficiálních webových stránkách Evropského parlamentu svůj životopis neposkytl

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	94,95	86,4	1	2	25	4	0	16	73
Pořadí za ČR	7.	13.	10.-15.	6.-10.	12.	14.-15.	6.-22.	5.-6.	9.

JIŘÍ MAŠTÁLKA

(narozen 3. ledna 1956, Sušice); Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice (KSČM)

Člen

- BURO Předsednictvo Evropského parlamentu
- QUE Kvestoři
- JURI Výbor pro právní záležitosti
- D-MD Delegace ve Výboru pro parlamentní spolupráci EU-Moldavsko
- DEPA Delegace v Parlamentním shromáždění Euronest

Náhradník

- ENVI Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

Životopis

- Doktor medicíny (Fakulta všeobecného lékařství Kyjevského lékařského institutu, 1981); Atestace I. stupně – vnitřní lékařství (1984); Atestace z oboru kardiologie (1989). Lékař (od 1981).
- Člen výkonného výboru ÚV KSČM (1995–1999). Předseda Městského výboru KSČM Plzeň-město (1993–2003).
- Člen zastupitelstva města Plzně (1994–1998). Poslanec Federálního shromáždění ČSFR (1990–1992). Poslanec PS PČR (od 1996). Místopředseda Výboru pro zdravotnictví a sociální věci (2002–2004).
- Pozorovatel v Evropském parlamentu (2003–2004). Člen delegace PS PČR v Radě Evropy (od 2002).

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	87,16	86,37	2	1	15	13	3	21	110
Pořadí za ČR	17.	14.	5.-9.	11.-15.	17.	7.-8.	2.	4.	6.

VOJTĚCH MYNÁŘ²¹

(narozen 4. května 1944, Petřvald); Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu (ČSSD)

Člen

- BUDG Rozpočtový výbor
- D-BY Delegace pro vztahy s Běloruskem

Náhradník

- CONT Výbor pro rozpočtovou kontrolu
- DSEE Delegace pro vztahy s Albánií, Bosnou a Hercegovinou, Srbskem, Černou Horou a Kosovem

Životopis

- Vysokoškolské vzdělání – obor ekonomika (1984)
- Zaměstnanec, výstavba plynovodů ORENBURG, PROGRES (1975), podnikatel (1992), místostarosta (1998), starosta v městském obvodu Ostrava – Radvanice a Bartovice (2000), náměstek primátora statutárního města Ostrava (2006)
- Předseda místní organizace ČSSD – Ostrava-Radvanice (1998), místopředseda MěVV ČSSD (2004), člen Ústředního výkonného výboru ČSSD (2009), předseda Ústřední kontrolní komise ČSSD (2011)
- Místostarosta (1999), starosta (2000), náměstek primátora (2006)
- Zastupitel statutárního města Ostrava (2010)
- Evropská charta bezpečnosti silničního provozu (2011)

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	90,91	83,03	0 (0)	0 (0)	0 (1)	0 (4)	0 (0)	1 (0)	16 (60)
Pořadí za ČR	13.	17.	16.-22. (*)	16.-22. (*)	22. (*)	21.-22. (14.-16.)	6.-22. (*)	20.-21. (*)	21. (12.)

MIROSLAV OUZKÝ

(narozen 18. srpna 1958, Chlumeck nad Cidlinou); Skupina Evropských konzervativců a reformistů (ODS)

Místopředseda

- DACP Delegace ve Smíšeném parlamentním shromáždění AKT-EU

Člen

- ENVI Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

Náhradník

- AFET Výbor pro zahraniční věci
- SEDE Podvýbor pro bezpečnost a obranu
- DARP Delegace pro vztahy s Arabským poloostrovem

Životopis

- Doktor medicíny (I. Lékařská fakulta Univerzity Karlovy v Praze, 1983). Chirurg (1983–1990); Primář RHB oddělení (1989–1991). Provozovatel nestátního zdravotnického zařízení (od 2004).
- Předseda RS ODS Ústecké (2000–2004).
- Zastupitel města Kadaně (1994–2004). Poslanec PS PČR (1998–2004). Předseda podvýboru pro investice ve zdravotnictví a sociální oblasti (1998–2002).
- Člen stálé delegace PČR při Parlamentním shromáždění Rady Evropy (1998–2002). Vedoucí stálé delegace PČR při Parlamentním shromáždění Rady Evropy (2002–2004).
- Pozorovatel v Evropském parlamentu (2003–2004).

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	72,94	66,54	1	0	36	10	2	7	20
Pořadí za ČR	22.	22.	10.-15.	16.-22.	9.	9.	3.-4.	10.	20.

21 Vojtěch Mynář nahradil Jiřího Havla (jehož práci v EP omezovala dlouhodobá nemoc) a vykonával mandát europoslance pouze od 23. července 2012 a ne po celé sledované období. V případě procentuálně vyjádřených indikátorů jsou hodnoty přizpůsobeny tomuto faktu. U ostatních indikátorů je uvedena nejprve hodnota, které dosáhl pouze Vojtěch Mynář a poté v závorce hodnota, která je součtem výsledku Jiřího Havla a Vojtěcha Mynáře. Vyjadřuje tedy, jakého výsledku dosáhli oba poslanci za sledované období. Pokud se v řádce pořadí za ČR v závorce objevuje *, znamená to, že společně dosáhli stejného pořadí, jako každý sám.

PAVEL POC

(narozen 26. května 1964, Havlíčkův Brod); Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu (ČSSD)

Člen

- ENVI Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin
- D-RU Delegace ve Výboru pro parlamentní spolupráci EU-Rusko
- Náhradník
- ITRE Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku
- D-IR Delegace pro vztahy s Íránem

Životopis

- Narozen 24. 5. 1964 v Havlíčkově Brodě. Absolvent oboru všeobecná biologie-etologie na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze.
- Věnoval se hormonální regulaci chování u hmyzu a později v etologické laboratoři Fyziologického ústavu ČSAV také podvědomému vnímání u zvířat.
- V letech 1993–1998 působil jako vedoucí odboru životního prostředí Městského úřadu v Mariánských Lázních. Zabýval se zde mimo jiné invazními rostlinami, zejména boševníkem velkolepým.
- V roce 1997 se stal členem ČSSD a v roce 1998 byl zvolen do Zastupitelstva města Mariánské Lázně, kde působil jako místostarosta do roku 2002.
- V roce 2003 se stal jednatelem a společníkem malé zahradnické firmy Zahradní a parková spol. s r.o., kterou během sedmi let změnil na středně velký zahradnický podnik s celorepublikovou působností.
- V roce 2005 byl zvolen předsedou krajského výkonného výboru ČSSD Karlovarského kraje.
- Aktivní činnost ve firmě stejně jako působení ve funkci předsedy KVV ČSSD ukončil po zvolení do Evropského parlamentu v roce 2009.
- Je ženatý a má dva dospělé syny. Hovoří plynně anglicky a rusky.

Indikátor	Do cházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	99,54	96,44	0	2	45	52	2	5	64
Pořadí za ČR	1.	1.	16.-22.	6.-10.	7.	3.	3.-4.	12.-13.	11.

MILOSLAV RANSDORF

(narozen 15. února 1953, Rakovník); Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice (KSČM)

Člen

- ITRE Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku
- DCAS Delegace ve Výborech pro parlamentní spolupráci EU-Kazachstán, EU-Kyrgyzstán a EU-Uzbekistán a pro vztahy s Tádžikistánem, Turkmenistánem a Mongolskem
- DEPA Delegace v Parlamentním shromáždění Euro-
nest

Náhradník

- INTA Výbor pro mezinárodní obchod
- D-MD Delegace ve Výboru pro parlamentní spolupráci EU-Moldavsko

Životopis

- Doktor filozofie (Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, 1978); Kandidát věd (Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, 1982). Aspirant, odborný asistent (1977–1984). Samostatný vědecký pracovník (1984–1990).
- Místopředseda pro zahraniční otázky ÚV KSČM (1993–2004).
- Poslanec Federálního shromáždění ČSFR (1990–1992). Poslanec PS PČR (1996–2004). Místopředseda Zahraničního výboru PS PČR (1998–2004).
- Autor mnoha knih a studií. Např. knih o dějinách reformace-Hus a Comenius-, o Marxovi a Che Guevarovi, o původu americké politické kultury, o Kurtu Konradovi, o Lutherovi a Jeffersonovi.

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	90,83	90,59	2	1	19	2	0	11	34
Pořadí za ČR	14.	9.	5.-9.	11.-15.	14.-15.	18.-19-	6.-22.	8.	16.

VLADIMÍR REMEK

(narozen 26. září 1948, České Budějovice); Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice (KSČM)

Člen

- BUDG Rozpočtový výbor
- D-RU Delegace ve Výboru pro parlamentní spolupráci EU-Rusko

Náhradník

- ITRE Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

Životopis

- Inženýr (Vojenská letecká akademie, 1976). Vojenský pilot (1970–1995). Kosmonaut 1978. Ředitel Vojenského muzea letectví a kosmonautiky v Praze (1990–1995). Obchodní zástupce (1995–2002). Rada velvyslanectví ČR v RF (2002–2004)
- Association of Space Explorers (od 1985)
- Hrdina Sovětského svazu (1978)

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	91,28	86,24	2	0	19	1	1	2	14
Pořadí za ČR	11.	15.	5.-9.	16.-22.	14.-15.	20.	5.	18.-19.	21.

ZUZANA ROITHOVÁ

(narozena 30. ledna 1953, Praha); Poslanecký klub Evropské lidové strany/Křesťanských demokratů (KDU-ČSL)

Místopředsedkyně

- DACP Delegace ve Smíšeném parlamentním shromáždění AKT-EU

Členka

- IMCO Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

Náhradnice

- LIBE Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci
- FEMM Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

- SEDE Podvýbor pro bezpečnost a obranu
- D-CN Delegace pro vztahy s Čínskou lidovou republikou
- DEPA Delegace v Parlamentním shromáždění Euro-
nest

Životopis

- Fakulta všeobecného lékařství Karlovy univerzity v Praze (1972–1978); atestace II. stupně – radiodiagnostika – M. D. (1985). Sheffield Hallam University – M.B.A (1992–1997).
- Lékařka v nemocnici v Berouně (1978–1979). Lékařka ve Fakultní nemocnici Motol v Praze (1980–1985). Lékařka ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady (1985–1990). Ředitelka Fakultní nemocnice Královské Vinohrady (1990–1998).
- Místopředsedkyně KDU-ČSL (2001–2003).
- Senátorka Parlamentu ČR (1998–2004); předsedkyně Výboru pro zdravotnictví a sociální věci Senátu PČR (2000–2002).
- Ministryně zdravotnictví (1998).
- Poslankyně Evropského parlamentu (2004–2009); místopředsedkyně Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (2004–2007); první místopředsedkyně Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (2007–2009).
- Předsedkyně Mezinárodního Evropského hnutí v ČR. Členka Evropského poradního sboru Organizace pro bezpečí pacientů. Členka správní rady Spojené akreditační komise ČR.
- Čestná medaile za zásluhy Karlovy univerzity. Evropanka roku 2006. Cena Mezinárodního Evropského hnutí v ČR.

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	96,79	95,47	9	2	32	53	4	106	166
Pořadí za ČR	3.	3.	1.	6.-10.	10.	2.	1.	1.	4.

LIBOR ROUČEK

(narozen 4. září 1954, Kladno); Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu (ČSSD)

Člen

- AFET Výbor pro zahraniční věci
- D-US Delegace pro vztahy se Spojenými státy
- DEPA Delegace v Parlamentním shromáždění Euronest

Náhradník

- INTA Výbor pro mezinárodní obchod
- SEDE Podvýbor pro bezpečnost a obranu
- D-UA Delegace ve Výboru pro parlamentní spolupráci EU-Ukrajina
- DNAT Delegace pro vztahy s Parlamentním shromážděním NATO

Životopis

- Vídeňská univerzita – obor politické vědy a sociologie (doktorát se specializací na mezinárodní vztahy 1978–1984).
- Dokumentátor v ústředí Socialistické strany Rakouska (1980–1983). Stipendista na Smithsonian Institution ve Washingtonu (1987). Redaktor Hlasu Ameriky ve Washingtonu (1988–1991). Vědecký pracovník Královského institutu mezinárodních záležitostí v Londýně (1991–1992). Mluvčí vlády ČR (1998–2002).
- Mluvčí ČSSD (1998). Místopředseda střeďočeské ČSSD (2002–2006). Vedoucí delegace pozorovatelů ČSSD v Evropském parlamentu (2003). Předseda Zahraniční komise ČSSD (2003–2009).
- Poslanec Parlamentu ČR (2002–2004); místopředseda Výboru pro evropskou integraci; místopředseda Zahraničního výboru; místopředseda poslaneckého klubu ČSSD (2002–2004).
- Poslanec Evropského parlamentu (od roku 2004); vedoucí delegace ČSSD v Evropském parlamentu (2004–2009); první místopředseda Výboru pro zahraniční věci (2006–2009).
- Předseda Unie evropských federalistů v České republice (od roku 2005).
- Místopředseda Evropského parlamentu (červenec 2009– leden 2012)

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	98,62	90,64	0	1	16	7	0	38	345
Pořadí za ČR	2.	8.	16.-22.	11.-15.	16.	11.	6.-22.	2.	1.

OLGA SEHNALOVÁ

(narozena 25. října 1968, Kroměříž); Skupina progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu (ČSSD)

Místopředsedkyně

- D-IL Delegace pro vztahy s Izraelem

Členka

- TRAN Výbor pro dopravu a cestovní ruch

Náhradnice

- IMCO Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů
- CULT Výbor pro kulturu a vzdělávání
- D-CN Delegace pro vztahy s Čínskou lidovou republikou
- DASE Delegace pro vztahy se zeměmi jihovýchodní Asie a Sdružením států jihovýchodní Asie (ASEAN)

Životopis

- Lékařská fakulta Masarykovy Univerzity Brno – obor všeobecné lékařství (1987–1995); atestace I. stupně z oboru anesteziologie a resuscitační péče (1998); specializovaná způsobilost v oboru anesteziologie a resuscitační péče (2008). Brno Business School – Master of Business Administration (2003–2005).
- Lékařka – oddělení anesteziologie a resuscitační péče, Kroměřížská nemocnice a.s. (od roku 1995).
- Členka Ústředního výkonného výboru ČSSD (1995–2003, od roku 2005). Místopředsedkyně Sociálně demokratických žen (2001–2002).
- Místostarostka města Kroměříže (od roku 1998).
- Členka zastupitelstva Zlínského kraje (od roku 2008).
- Členka Výboru pro komunikační strategii EU při MZV ČR (2000–2001). Členka Řídícího a monitorovacího výboru pro NUTS II Střední Morava (2000–2002). Předsedkyně Národní sítě Zdravých měst ČR (2003–2004). Členka Rady vlády pro udržitelný rozvoj a předsedkyně Výboru pro komunikaci (2003–2004).

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	95,87	93,13	3	3	68	28	0	8	131
Pořadí za ČR	5.	6.	4.	3.-5.	4.	4.	6.-22.	9.	5.

IVO STREJČEK

(narozen 11. ledna 1962, Nové Město na Moravě); Skupina Evropských konzervativců a reformistů (ODS)

Člen

- ECON Hospodářský a měnový výbor
- D-CN Delegace pro vztahy s Čínskou lidovou republikou

Náhradník

- IMCO Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

Životopis

- Pedagogická fakulta Univerzity J. E. Purkyně v Brně – PaedDr. (1985). Pedagogická fakulta Masarykovy univerzity v Brně – magistr (1994).
- Učitel angličtiny (1986–1996, 2002–2004). Tiskový mluvčí předsedy vlády ČR (1996–1997). Samostatně výdělečná činnost (1998–2000). Poradce místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR (2002–2004).
- Člen ODS (od roku 1992). Předseda místního sdružení ODS ve Žďáře nad Sázavou (1998–2004). Člen regionální rady ODS v Jihlavě (od roku 2001). Člen výkonné rady ODS (od roku 2002).
- Člen městského zastupitelstva ve Žďáře n. Sázavou (1998–2009); člen městské rady ve Žďáře n. Sázavou (2002–2005).
- Poslanec Evropského parlamentu za ODS (2004–).

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	91,28	86,44	0	0	31	3	0	1	44
Pořadí za ČR	12.	12.	16.-22.	16.-22.	11.	16.-17.	6.-22.	20.-21.	15.

EVŽEN TOŠENOVSKÝ

(narozen 26. února 1956, Ostrava); Skupina Evropských konzervativců a reformistů (ODS)

Místopředseda

- ITRE Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku
- Člen
- D-JP Delegace pro vztahy s Japonskem
- Náhradník
- REGI Výbor pro regionální rozvoj
- D-CN Delegace pro vztahy s Čínskou lidovou republikou

Životopis

- Ekonomická fakulta Vysoké školy báňské – obor systémové inženýrství (1981).
- Vítkovice, a.s. – po absolvování gymnázia dělník, po ukončení vysokoškolského studia matematik analytik (1975–1991). PIKE Electronic – matematik analytik (1991–1993). Vítkovice, a.s. – poradce generálního ředitele (2008–2009).
- Primátor města Ostravy (1993–2000). Hejtman Moravskoslezského kraje (2000–2008).
- Předseda Kolegia primátorů ČR (1994–2001). Předseda Svazu měst a obcí ČR (1999–2000). Člen zastupitelstva Moravskoslezského kraje (2000–2009). Předseda Asociace krajů ČR (2001–2008).
- Člen Výboru regionů (2002–2008). Člen předsednictva Výboru regionů (2003–2008).

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	88,99	89,89	1	1	48	4	0	4	27
Pořadí za ČR	16.	10.	10.-15.	11.-15.	6.	14.-15.	6.-22.	14.-15.	18.

OLDŘICH VLASÁK

(narozen 26. listopadu 1955, Hradec Králové); Skupina Evropských konzervativců a reformistů (ODS)

Člen

- BURO Předsednictvo Evropského parlamentu
- REGI Výbor pro regionální rozvoj
- DACP Delegace ve Smíšeném parlamentním shromáždění AKT-EU

Náhradník

- TRAN Výbor pro dopravu a cestovní ruch
- DMER Delegace pro vztahy se zeměmi Mercosuru
- DLAT Delegace v Parlamentním shromáždění EU-Latinská Amerika

Životopis

- Fakulta strojní ČVUT v Praze, Katedra techniky a prostředí – Ing. (1980).
- Výzkumný pracovník – Výzkumný ústav potravinářské a chladicí techniky a Kovoprojekta Praha (do roku 1989). Ředitel společnosti Bohemian Waste Management (1989–1993). Ředitel společnosti East Bohemian Airport (1993–1998).
- Dlouholetý člen ODS (od 1991) a republikové Výkonné rady ODS.
- Člen zastupitelstva města Hradec Králové (od roku 1994). Primátor města Hradec Králové (1998–2004).
- Místopředseda Svazu měst a obcí České republiky odpovědný za zahraniční spolupráci (2000). Předseda Svazu měst a obcí České republiky (2001–2011). Místopředseda Svazu měst a obcí České republiky pro evropské záležitosti (od 05/2011).
- Poslanec Evropského parlamentu (od 2004).
- Člen Výboru regionů (1999–2004).
- Výkonný prezident Rady evropských obcí a regionů CEMR (od 2000). Člen Světové rady Spojených měst a místních samospráv UCLG (od 2010).
- Předseda správní rady Univerzity Hradec Králové (od 09/2011).
- Předseda dozorčí rady CEVRO Institutu, o.p.s. (od 06/2011).

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	91,74	94,52	2	10	88	14	0	16	262
Pořadí za ČR	10.	4.	5.-9.	1.	1.	6.	6.-22.	5.-6.	2.

JAN ZAHRADIL

(narozen 20. března 1963, Praha); Skupina Evropských konzervativců a reformistů (ODS)

Člen

- INTA Výbor pro mezinárodní obchod
- D-TR Delegace ve Smíšeném parlamentním výboru EU-Turecko

Náhradník

- DEVE Výbor pro rozvoj
- DROI Podvýbor pro lidská práva
- DCAR Delegace v Parlamentním výboru Cariforum-EU
- DACP Delegace ve Smíšeném parlamentním shromáždění AKT-EU

Životopis

- Vysoká škola chemicko-technologická (1987). Výzkumný pracovník (1988–1992).
- Poslanec FS, poradce předsedy vlády pro zahraniční politiku (1990–1992).
- Poslanec Parlamentu ČR (1998–2004). Místopředseda Zahraničního výboru PSP ČR (1998).
- Místopředseda Výboru pro evropskou integraci PSP ČR (1999).
- Zástupce ČR v Konventu o budoucnosti Evropy (2002).
- Místopředseda ODS (2001). 1. místopředseda ODS (2002–2004).
- Předseda české národní delegace ve frakci ELS-ED.

Indikátor	Docházka (%)	Účast při hlasování (%)	Zprávy předložené	Stanoviska předložena	Pozměňovací návrhy	Parlamentní otázky	Písemná prohlášení	Návrhy usnesení	Vystoupení na plénu
Hodnota	73,39	82,62	2	5	37	8	0	35	52
Pořadí za ČR	21.	18.	5.-9.	2.	8.	10.	6.-22.	3.	14.

ZÁVĚR: ZASAZENÍ VÝSLEDKŮ STUDIE DO AKADEMICKÉ LITERATURY

Výsledky podobných studií provedených v jiných členských státech ukazují, že europoslanci jsou povětšinou za celé volební období EP nejaktivnější co do počtu vystoupení na plenárním zasedání (speeches in the plenary) a podaných parlamentních otázek (parliamentary questions), dále pak co do počtu pozměňovacích návrhů ke zprávám předloženým zpravodajem (reports amended). V závěsu je počet návrhů usnesení (motions for resolution), o nichž se hlasuje na plenárním zasedání, následovaný zprávami předloženými zpravodajem (reports drafted), a v poslední řadě jsou stanoviska předložená návrhovatelem (opinions drafted) a počet písemných prohlášení (written declarations).²² Nad tímto všemi výkonnostními indikátory však stojí úroveň docházky europoslanců. Aktivita europoslanců je tedy nejvyšší z hlediska účastí na plenárních zasedáních, avšak dle ostatních výkonnostních indikátorů je průměrná aktivita europoslance relativně nízká.²³ Pokud se podíváme na data získaná za sledované období, můžeme říci, že pracovní výsledky českých europoslanců zapadají do těchto odborných závěrů velice dobře, a jejich pracovní aktivita je, co do počtu výstupů, skoro stejná, jako kdybychom zahrnuli všechny europoslance.

Některé studie také dokumentují, že europoslanci ze zemí s nižším HDP mají nižší docházku na plenární zasedání. Na druhou stranu se zdá, že europoslanci ze zemí s více centralizovanou a koncentrovanou politickou mocí²⁴ mají vyšší docházku na plénum než europoslanci z ostatních zemí. Výzkum také ukazuje, že u europoslanců starších než zhruba 52 let se snižuje docházka na plénum ve srovnání s mladšími europoslanci.²⁵ Nakonec je vhodné zmínit odborné studie, které jsou z hlediska hodnocení aktivit (českých) europoslanců nejdůležitější. Nedávno publikované odborné analýzy ukazují, že výše popsané pracovní aktivity europoslanců do jisté míry ovlivňuje šance europoslanců na znovuzvolení. Především europoslanci s vyšší docház-

kou na plenární zasedání a ti, kteří jako zpravodajové předkládají vyšší počty zpráv, mají lepší šance se znovu dostat na kandidátku na volitelné místo a následně získat opětovně křeslo v EP. Tento vztah je obzvláště patrný v zemích používajících proporcí volební systém a uzavřené kandidátní listiny, což je i příklad volebního systému používaného pro české volby (nejen) do EP. Pro naše europoslance to znamená, že jak v rámci jejich stran (nasazování na kandidátku), tak v rámci elektorátu (výběr konkrétních kandidátů) hraje hodnocení pracovních aktivit a výkonnosti v EP roli při posuzování vhodných osobností pro následující volební období EP. Jinými slovy i v těchto druhořadých národních volbách, ve kterých nejde o povolební vytvoření evropské vlády, ani nemají evropský charakter, ale jde o domácí politická témata a otázky, může europoslanec zvýšenou pracovní aktivitou v EP zvýšit svou šanci na znovuzvolení.²⁶

REFERENCE

Fisman, R., Harmon, N.A., Kamenica, E. and Munk, I., (2013). *Labor Supply of Politicians*.

Mocan, N. and Altindag, D.T., (2013). *Salaries and Work Effort: An Analysis of the European Union Parliamentarians*.

Plavinová, A., (2008). Analýza a komparace aktivity českých poslanců EPP-ED v Evropském parlamentu za rok 2007. Bachelor's Thesis. Masarykova univerzita.

Sigalas, E., (2011). Does Performance Matter? MEP Activity Levels and Re-Election. *EUSA Biennial Conference*. Boston.

22 Sigalas, E., 2011. Does Performance Matter? MEP Activity Levels and Re-Election. *EUSA Biennial Conference*. Boston.

23 Plavinová, A., (2008). Analýza a komparace aktivity českých poslanců EPP-ED v Evropském parlamentu za rok 2007. Bachelor's Thesis. Masarykova univerzita, Sigalas, E., 2011. Does Performance Matter? MEP Activity Levels and Re-Election. *EUSA Biennial Conference*. Boston.

24 Malý počet parlamentních stran a centralizovaný výběr kandidátů.

25 Mocan, N. and Altindag, D.T., (2013). *Salaries and Work Effort: An Analysis of the European Union Parliamentarians*.

26 Jako perličku na závěr je vhodné zmínit odborné studie, které se zabývají tím, jak se zvýšení platů europoslanců projevuje do jejich pracovních aktivit. Do roku 2009 totiž europoslanci brali stejně jako poslanci dolní komory národního parlamentu každé země, což znamená, že tu byla velká variace v příjmech europoslanců z jednotlivých zemí. Od počátku současného funkčního období EP (tj. červenec 2009) berou europoslanci 38.5% platu soudce Evropského soudního dvora hrazeného z unijních zdrojů. Pro mnoho (českých) europoslanců to znamenalo zvýšení platu a odborné studie na tuto realitu reagovali. Jejich závěry tvrdí, že zvýšení platů snižuje docházku na plenární zasedání a také počet parlamentních otázek. Zvýšení platů nemá vliv na ostatní pracovní indikátory, které byly v rámci této studie analyzovány. Pravděpodobnou příčinou tohoto snížení výkonu europoslanců u některých indikátorů je nízký monitoring práce europoslanců mezi občany, a proto by mělo vzniknout co nejvíce podobných evaluativních studií o poslancích v EP. (Viz Fisman, R., Harmon, N.A., Kamenica, E. and Munk, I., (2013). *Labor Supply of Politicians*, Mocan, N. and Altindag, D.T., (2013). *Salaries and Work Effort: An Analysis of the European Union Parliamentarians*..

PŘÍLOHA 1. SEZNAM VYBRANÝCH ČESKÝCH A ZAHRANIČNÍCH MEDIÁLNÍCH VÝSTUPŮ ZABÝVAJÍCÍCH SE PRACOVNÍ AKTIVITOU EUROPOSLANCŮ ZA POSLEDNÍ VOLEBNÍ OBDOBÍ

FAZ (21.4.09) Statistisch erfasste Europa-Parlamentier

Libération (23.4.09) The MEP winners

Gazeta Wyborcza (11.5.09) Hołowczyc the laziest Polish MEP

TA NEA (19.5.09) Cutting MEPs' bonuses

The Guardian (27.5.09) The real expenses scandal is in Brussels

Daily Telegraph (2.6.09) Britain's best-value MEPs revealed

Saarbrücker Zeitung (3.6.09) Wer ist der faulste EU-Abgeordnete?

FAZ (4.6.09) Wie fleißig ist Silvana Koch-Mehrin?

Hamburger Abendblatt (4.6.09) Niederlage für Silvana Koch-Mehrin

Österreich (26.12.09) EU-Politiker: Die Faulen & Die Fleißigen

News.at (20.1.10) Grüne Lunacek faulste EU-Abgeordnete

Bristké listy (17.5.10) Zuzana Roithová zatím nejúspěšnější v Evropském parlamentu

Britské listy (27.5.10) Jak pracují čeští europoslanci?

Der Spiegel (7.6.10) Gigi Becali "...er ist der faulste EU-Abgeordnete"

E15 (8.9.10) Čeští europoslanci jsou v docházce do práce čtvrtí nejhorší

Kopp Online (13.1.11) So foul sind unsere EU-Politiker

Parlamentní listy (27.11.11) Čeští europoslanci málo pracují, zjistil průzkum

Týden (29.11.11) Čeští europoslanci mají šestou nejhorší docházku

The Parliament (12.9.2012) UKIP hits back at claims its

MEPs are 'laziest' in parliament

The Independent (20.9.12) Where have UKIP's absent MEPs really been?

The Irish Times (7.5.2013) Attendance rate of Irish MEPs down and fewer questions asked

Jak pracovali čeští europoslanci v uplynulém období?

Analytická studie think-tanku Evropské hodnoty

2013-09-16

Autor:

Jan Kovář, hlavní analytik think-tanku Evropské hodnoty.

Na přípravě studie se podíleli členové Analytického týmu think-tanku Evropské hodnoty:

Pavla Břízová, Jitka Hofbauerová a Jan Krajník.

Doporučená bibliografická citace:

Kovář, J. (2013). Jak pracovali čeští europoslanci v uplynulém období?. Praha: Evropské hodnoty.

Studie byla vydána v souvislosti s konáním veřejné akce think-tanku Evropské hodnoty o volbách do Evropského parlamentu v roce 2014 „Jak se Češi utkají o křesla v Evropském parlamentu“. Obsah studie je výsledkem samostatné práce think-tanku Evropské hodnoty a názory či závěry v ní vyjádřené nepředstavují postoj žádné jiné instituce.

© Evropské hodnoty 2013

Evropské hodnoty jsou think-tank, který přináší kvalifikované názory na zásadní společenská témata a pojmenovává české zájmy v evropských a globálních souvislostech.

Od roku 2005 usilujeme skrze výzkumné a vzdělávací aktivity o informovanou a důstojnou veřejnou debatu zaměřenou na úspěch České republiky v Evropě a ve světě. Nevyhýbáme se složitým a dlouhodobým problémům. Podporujeme taková řešení, díky nimž bude Česko a Evropa svobodnější, silnější a bezpečnější. Jsme nevládní nezisková organizace, která není spojena s žádnou politickou stranou.

Vedle vlastní publikační činnosti – vydávání odborných monografií, studií, doporučení, glos a komentářů pro média – pořádáme semináře, konference a školení pro odbornou a širší veřejnost. Na svých akcích zprostředkováváme dialog mezi politiky, odborníky, novináři, podnikateli a studenty.

**ODPOVĚDNÉ VLÁDNUTÍ ● SEBEVĚDOMÝ ZÁPAD ● EVROPSKÁ INTEGRACE ●
VNITŘNÍ BEZPEČNOST ● VITÁLNÍ EKONOMIKA**

THINK-TANK EVROPSKÉ HODNOTY

Vltavská 12, 150 00 Praha 5

+420 210 088 877

info@evropskehodnoty.cz

www.evropskehodnoty.cz

facebook.com/Evropskehodnoty